בית המשפט המחוזי בירושלים

24 דצמבר 2025

ת"א 31083-08-22 מרי ואח' נ' ש"ס – התאחדות הספרדים העולמית שומרי תורה

בפני כב' השופטת, סגנית הנשיא תמר בזק רפפורט

התובעים
1. רעיה מרי
2. עדי אליצור
3. חלי דיין
4. שרה ינץ
5. יהודית הדר
6. טובה בוריה
7. רחל ברוש
8. אסתר ביטון
9. יפעת חיים
10. הדסה ברוך
11. אורלי דדון
12. נבחרות (ע"ר)
באמצעות ב"כ עו"ד חגי קלעי ועו"ד עדייה שיינוולד

נגד

הנתבעת
ש"ס – התאחדות הספרדים העולמית שומרי תורה
באמצעות עו"ד ישראל באך ועו"ד אליעזר רודין

פסק דין

תביעה לרישום התובעות כחברות בנתבעת (להלן – מפלגת ש"ס) ולהורות על כינוס חברי מועצת חכמי התורה של מפלגת ש"ס על מנת לקבוע הוראות קבועות בדבר דרכי פעילותה של המפלגה לאחר פטירת הרב עובדיה יוסף ז"ל.

רקע

1. התובעות 1-11, הן נשים המזדהות עם ערכי מפלגת ש"ס החפצות להתקבל כחברות במפלגה (להלן – התובעות). התובעת 12, עמותת "נבחרות", היא עמותה הפועלת למען זכויות נשים חרדיות וזכותן לייצוג פוליטי.
2. הנתבעת היא מפלגה רשומה בישראל, שפעלה בתחילה כ"עמותת ש"ס – התאחדות הספרדים העולמית שומרי תורה", ובשנת 1993, עם חקיקת חוק המפלגות, נרשמה כמפלגה, תוך שברשם המפלגות נרשם תקנונה.

3. על פי ס' 4(א) לתקנון מפלגת ש"ס:

"למפלגה יתקבל כל יהודי אזרח ישראל שומר תורה ומצוות, מבן י"ח ומעלה, המכיר ומזדהה עם מטרות המפלגה ושאיפותיה ומתחייב על פי הצהרה בכתב שתנוסח בטופס שיקבע ע"י הנהלת המפלגה ו/או מי מטעמה, לקבל על עצמו מרות מועצת חכמי התורה ואת משמעת המפלגה ולציית להחלטותיהן בכל ענין, לרבות בענינים הקשורים לחינוך והמשלם את דמי החבר בדרך שתקבע על ידי מוסדות המפלגה".

לצד זאת סעיף 4 (ג) לתקנון מוסיף ומורה כי:

> "אשה יהודיה אזרחית ישראל, תהא זכאית להצטרף לתנועת "נשי ש"ס התאחדות הספרדים שומרי תורה", אשר תהווה גוף נפרד ע"פ ההלכה, הקשור ארגונית ורוחנית למפלגה".

4. במסגרת בג"ץ 7571/16 קוליאן נ' רשם המפלגות (10.1.19) (להלן – עניין קוליאן) הצהירה ש"ס באמצעות בא כוחה כי היא מקבלת על עצמה העדרה של אפליה מגדרית בתקנון. וכך נכתב בפסק הדין שם:

> "בא כוח המפלגה הבהיר כי אין כל אפליה כלפי נשים, וכי מקובל עליו סעיף 6 לחוק הפרשנות התשמ"א-1981, שכותרתו "זכר ונקבה" וזו לשונו: "האמור בלשון זכר – אף לשון נקבה במשמע, וכן להיפך". דהיינו, "יהודי" כולל איש

ואישה כאחד. יוצא כי המפלגה מקבלת על עצמה העדרה של אפליה מגדרית בתקנונה".

5. על רקע זה, ביום 15.12.21 פנו התובעות למפלגת ש"ס, וביקשו להתקבל כחברות בה.

6. בהעדר מענה, הוגשה התביעה דנן בה נטען כי הלכה למעשה ש"ס אינה פועלת בהתאם לפסק הדין בעניין קוליאן, שכן היא מסרבת לקבל נשים למפלגה, ובכך מפרה את הזכות לשיוויון ופוגעת בזכות לבחור ולהיבחר ובזכות להקצאה שיוויונית של משאבי ציבור. עוד נטען, כי תקנון ש"ס אינו מקנה למפלגה סמכות שלא לקבל את התובעות כחברות מפלגה שכן התקנון לפי לשונו אינו מתנה את ההצטרפות למפלגה בדבר מלבד התנאים הקבועים בסעיף 4 לתקנון. עוד נטען כי לאחר פטירתו של הרב עובדיה יוסף ז"ל, אשר נזכר בתקנון בשמו כנשיא ש"ס, שומה היה על מועצת חכמי התורה לקבוע הוראות קבועות בדבר דרכי פעילותה של המפלגה לאור הוראות התקנון הנוקבות בשמו כנשיא מועצת חכמי התורה.

7. בכתב הגנתה טענה מפלגת ש"ס כי ממועד כינונה לא התקבלו למפלגת ש"ס אף חבר או חברה. אין במפלגה מנגנון לקבלת חברים, ההצהרה הנדרשת כדי להיעשות חבר במפלגה לא נוסחה, לא נקצב הסכום שיש לשלם כדמי חבר ובפועל לא התקיים מעולם מפקד לקבלת חברים. צוין כי התקנון איננו מעניק ל"חבר" מפלגה מעמד כלשהו בפועל או זכות כלשהי במפלגה ואין חובה לערוך מפקד ולקבל חברים לשורות המפלגה. על רקע זה, נטען, הטיעונים בדבר הפגיעה בזכות לשוויון, הזכות לבחור ולהיבחר, ובזכות להקצאה שוויונית של משאבים ציבוריים, אינם רלוונטיים שכן אין מדובר כלל ועיקר באפליה בין גברים לנשים.

8. אשר לזהות נשיא מועצת חכמי התורה לאחר פטירת הרב עובדיה יוסף ז"ל – צוין כי הדבר איננו דורש כל פעולה כיום מצד חברי מועצת חכמי התורה, שכן לאחר הפטירה בחרו הם פה אחד בנשיא אחר וכך גם לאחר פטירת נשיא זה.

9. בכתב תשובה הגיבו התובעות לנטען בכתב ההגנה ואמרו כי הטענה לפיה מפלגה יכולה להתקיים ללא חברים כלל, חותרת תחת הרעיון היסודי של הדמוקרטיה הייצוגית בכלל ושל התאגידים שהם מפלגות בפרט. נטען כי חוק המפלגות, תשנ"ב–1992 (להלן – חוק המפלגות), כמו גם התקנון, קובעים כי במוסד הביקורת יכהנו חברי מפלגה וממילא מציאות בה אין כל חברים במפלגה, איננה חוקית כך שיש לקבל את התובעות כחברות מפלגה.

10. לאחר הגשת כתבי הטענות התקיימו הליכי גילוי וניתנו החלטות במסגרת זו, הוגשו תצהירי עדות ראשית והתקיימו חקירות והוגשו ונשמעו סיכומים.

11. לטענת התובעות, לשון תקנון מפלגת ש"ס מחייבת לאפשר קבלת חברים וחברות במפלגה. כך גם עולה, כנטען, מהוראות חוק המפלגות שהתקנון כפוף להן. נטען שאין מפלגה שאין בה חברים. עוד נטען כי מחדלה של הנהלת ש"ס מלפרסם את נוסח ההצהרה הנדרשת לשם הצטרפות לפי התקנון ולנקוב בשיעור דמי החבר, אינה אלא סיכול שלא כדין של חובה זו שאיננו מאיין את הזכות להתקבל כחבר. משהנהלת ש"ס איננה מאפשרת לקיים את התנאים שבתקנון להצטרפות כחבר, יש להתעלם מתנאים אלו ולהורות על קבלת התובעות כחברות במפלגה. הלכה למעשה יש במפלגה חברים ממין זכר בלבד, משום שהדין מחייב שבעלי תפקידים מסוימים יהיו חברי מפלגה. בעלי התפקידים הם גברים, ולכן גם אם אין הם רשומים כחברי מפלגה, יש לראותם כחברים בה.

עוד נטען כי משהתקנון מורה כי נשיא מועצת החכמים, הרב עובדיה יוסף, הוא שימנה שורה של בעלי תפקיד במפלגת ש"ס, הרי שעם פטירתו אין מי שמוסמך לעשות כן, והפתרון הוא תיקון התקנון מכוח החלטת חברי המפלגה. מכאן החשיבות שבפתיחת השערים להצטרפות למפלגה כחבר, על מנת לאפשר הוספת חברים נוספים, וכך להבטיח את פעילותה של המפלגה באופן דמוקרטי, דבר המחויב מהיותה ממומנת מכספי ציבור.

12. לטענת מפלגת ש"ס אין מדובר כלל ועיקר באפליה. מדובר במפלגה שאיננה מקיימת מפקד, איננה מקבלת חברים לשורותיה וממילא איננה מגלה בעניין זה יחס שונה לנשים. עוד נטען כי אין זיקה בין מטרת התובעות – לממש את הזכות להיבחר – לבין נושא החברות במפלגת ש"ס, משום שחברות זו איננה מעניקה למי שמחזיק בה כל זכות ואין לה כל השלכה על קביעת זהות מי שיעמוד לבחירה כנציג ציבור, דבר אשר נקבע בידי מועצת החכמים. במהלך ההליך הובאה הסוגיה בפני מועצת החכמים, שהיא המוסד העליון של המפלגה, וזו החליטה שלא לקיים מפקד חברים או תהליך לצירוף חברים. התובעות לא הוכיחו שש"ס קיבלה בעבר חברים כלשהם לשורותיה או שמנגנון קבלת החברים הופעל אי פעם, כך שבסיס התביעה קורס.

דיון

טענת האפליה

13. עיקרה של התובענה בטענה לאפליית התובעות כנשים.

14. סבורה אני כי במקרה דנן לא הוכחה הפרה של הזכות לשיוויון. הוצהר בפה מלא, ולא נסתר ולו לכאורה, כי מפלגת ש"ס לא הפעילה מעולם את המנגנון לקבלת חברים המוזכר בתקנונה. ממילא לא מדובר באפליה.

15. משעלתה תמונה ברורה שאלו פני הדברים, גורסים ב"כ התובעות כי מדובר באפליה בפועל: נטען, כאמור, כי חברי מוסד ביקורת מחויבים להיות חברי מפלגה (לפי סעיף 19 לחוק המפלגות וסעיף 28 לתקנון ש"ס). מכאן שהם התקבלו למפלגה שלא לפי המנגנון שבתקנון. לטענת ב"כ התובעות, נוכח כך זכאיות גם התובעות להתקבל למפלגה של לפי המנגנון שבתקנון, וסירוב לכך אינו אלא אפליית התובעות כנשים.

16. אלא שהתובעות כאן אינן מבקשות להיעשות חברות מוסד הביקורת של מפלגת ש"ס, אלא חברות במפלגה עצמה ודומני שהקונסטרוקציה שמציעות התובעות איננה עומדת.

17. על פי קונסטרוקציה זו:

(א) מי שהוא חבר מוסד הביקורת, חזקה עליו שצורף כחבר מפלגה משום שכך הדין דורש;

(ב) משלא בוצע תהליך מוסדר של קבלה כחבר, הרי שיש לומר שחבר מוסד הביקורת נעשה לחבר מכוח פרקטיקה של שינוי תקנון;

(ג) מששונה התקנון מכוח פרקטיקה, לכל אדם הזכות להצטרף כחבר במפלגה שלא על פי התהליך המובנה בתקנון לכך.

18. על מנת להציג את הקשיים הרבים שבטיעון, אתייחס למבנה זה לחלקיו:

(א) בהתייחס לטענה שמי שהוא חבר מוסד ביקורת, חזקה עליו שצורף כחבר מפלגה משום שכך הדין דורש – התובעות טוענות לחזקה כאילו אם הדין מחייב את המפלגה לפעול באופן מסוים, הרי שהיא עושה כן. ב"כ התובעות לא הצביע על מקור לחזקה זו, מה גם

שבנסיבות העניין היא לוקה בכשל לוגי, משום שמדובר בטענה לצירוף בניגוד להוראות התקנון.

(ב) בהתייחס לטענה כי משלא בוצע תהליך מוסדר של קבלה כחבר, הרי שיש לומר שחבר מוסד הביקורת נעשה לחבר המפלגה מכוח פרקטיקה המבטאת שינוי תקנון - הדרך לשינוי תקנון מפלגת ש"ס קבועה בסעיף 48 לתקנון, והיא מחייבת החלטה של נשיא מועצת חכמי התורה או של מועצת החכמים, לאחר היוועצות במנכ"ל, דבר שאין ולו ראשית ראיה לכך שנעשה.

מכל מקום מסקנה בדבר שינוי תקנון מכוח התנהגות, ככל שהיא יכולה להתקבל, מצריכה למצער הוכחת פרקטיקה נרחבת ולא מקרים ממוקדים כנטען כאן, שגם הם למעשה לא הוכחו.

מה גם שחברי מוסד הביקורת נבחרים בידי מועצת חכמי התורה. לאור זהות הגוף ממנה אותם, לא ברורה נחיצותה של הצהרה אודות ציות למועצה;

(ג) אשר לטענה כי מששונה התקנון, כנטען, מכוח פרקטיקה, הרי שלכל אדם הזכות להצטרף כחבר במפלגה שלא על פי התהליך המובנה בתקנון - גם אילו הוכחה פרקטיקה חוזרת של קליטת בעלי תפקיד כחברים שלא בדרך הקבועה בתקנון, וגם אם סברתי, ואינני סבורה, יש בכוחה של פרקטיקה זו לשנות את הוראות התקנון, הרי שאין מדובר במהלך הנוגע לענייננו. העומד על הפרק איננו מניעה למינוי מי מהתובעות לתפקיד במפלגת ש"ס בטענה שהן אינן חברות מפלגה, אלא בקשה להצטרף כחברה מן המניין במפלגה. לא הוצג כל מקרה בו אדם ביקש להצטרף למפלגת ש"ס כחבר מן המניין ונענע בחיוב, לעומת התובעות שלא נענו.

האם קיימת חובה לקבל את התובעות כחברות ללא התקיימות התנאים שבתקנון?

19. מוסיפים ב"כ התובעות וטוענים כי אם לא פעלה מפלגת ש"ס לקיום התנאים הנזכרים בסעיף 4 לתקנון לשם הצטרפות כחבר מפלגה, יש לקבלן כחברות על יסוד הצהרתן כי הן מזדהות עם מטרות המפלגה, שכן כך מצוות הוראות החוק ותקנון המפלגה המחייב.

20. לטענת ב"כ הנתבעת אין חובה לקבל חברים למפלגת ש"ס ובכל מקרה הסמכות לפרש את תקנון המפלגה ככזה המחייב צירוף חברים או לא ובאיזה אופן, מסור לבית הדין של המפלגה, קרי, מועצת חכמי התורה (ס' 32 (3) לתקנון).

21. אשר לטענה לסמכות מועצת חכמי התורה כבית הדין של המפלגה – לא נראה כי זו רלבנטית להליך שלפניי, שהרי כאן לא מדובר בפרשנות תקנון שתעשה לפי פנית "חבר או מוסד" במפלגה, כאמור בסעיף 32 (3) לעיל. התובעות, למגינת ליבן, אינן "חבר או מוסד" במפלגה, וממילא אין הוראת סעיף 32(3) חלה עליהן.

22. אדרש אפוא לטענה לגופה.

23. סעיף 20 לחוק המפלגות קובע:

> "(א) אזרח ישראל שמלאו לו 17 שנים והוא תושב הארץ, המקיים את התנאים שנקבעו בתקנון לחברות במפלגה, רשאי להיות חבר במפלגה, ובלבד שאינו חבר במפלגה אחרת" (ההדגשה איננה במקור – הח"מ).

כלומר, החברות במפלגה איננה אוטומטית, אלא מחייבת עמידה בתנאים שנקבעו בתקנון.

24. אשר לתקנון ש"ס - כפי שצוטט לעיל, על פי האמור בו, תנאי בלעדיו אין על מנת להיעשות לחבר במפלגת ש"ס הוא חתימה על הצהרה בכתב בנוסח שתקבע ההנהלה, על פיה, בין היתר, המועמד מקבל על עצמו מרות מועצת חכמי התורה, לרבות בעניינים הנוגעים לחינוך ("מכיר ומזדהה עם מטרות המפלגה ושאיפותיה ומתחייב על פי הצהרה בכתב שתנוסח בטופס שיקבע ע"י הנהלת המפלגה ו/או מי מטעמה, לקבל על עצמו מרות מועצת חכמי התורה ואת משמעת המפלגה ולציית להחלטותיהן בכל ענין, לרבות בעניינים הקשורים לחינוך").

בפועל, הנהלת המפלגה או מי מטעמה לא פעלו אל מנת שתתאפשר הפעלת המנגנון לקבלת החברים ולא ניסחו את הצהרה. כמו כן לא נקבע שעור דמי החבר והדרך לתשלומם.

25. לטענת הנתבעת אין בכך פגם.

ראשית הודגש כי מדובר במפלגה שעל פי הוראות תקנונה, חברות בה איננה מעניקה למעשה כל זכות של ממש.

כעולה מחוק המפלגות, תפקידם של חברי מפלגה בא לידי ביטוי בעיקר בנושא לבחירות מקדימות המתבצעות במפלגה. אלא שחוק המפלגות איננו מחייב עריכת בחירות מקדימות. במפלגת ש"ס אין בחירות מקדימות. סעיף 7 (ב) לתקנון ש"ס קובע כי זהות חברי הכנסת של המפלגה, סדר הופעתם ברשימה לכנסת, זהות כל בעלי התפקידים במפלגה ובמוסדות הקשורים לה וכל נושאי התפקידים והמשרות הבכירות שיוצעו למפלגה ע"י הרשויות, ייקבעו בידי נשיא מועצת חכמי התורה בתיאום עם שאר חברי המועצה ועם יו"ר ההנהלה. גם זהות חברי ההנהלה והיו"ר נקבעים בידי נשיא מועצת חכמי התורה בתיאום עם שאר חברי המועצה (סעיף 11 (א) שם). כך גם תיעשה הוראה בדבר שינוי תקנון המפלגה (סעיף 48 שם). ממילא, משמעותו המעשית של היותו של אדם חבר במפלגה נראית בנסיבות עניינה של מפלגת ש"ס אפסית ונעדרת נפקות מעשית של ממש (למעט לעניין מוסד ביקורת).

שנית, כעולה מן התקנון, נושא החברות במפלגה נמסר, כנטען, באופן מלא לשיקול דעת הנהלת המפלגה ומוסדותיה. כך, סעיף 4(ב) לתקנון קובע: "מוסדות המפלגה יחליטו אם לערוך מפקד חברים למפלגה", וסעיף 4(ה) לתקנון קובע: "הנהלת המפלגה תהיה רשאית לסרב לקבל למפלגה חבר חדש, לפי שיקולה הבלעדי."

נטען כי מאלו עולה שמייסדי מפלגת ש"ס בחרו לשמר בידי המפלגה שיקול דעת נרחב בכל הנוגע לקליטת חבר למפלגה. משבחרו מוסדות המפלגה לא לערוך מפקד חברים וגם לא לפרט את ההצהרה הנדרשת לחברות במפלגה, פעלו הם בגדרי סמכותם.

26. אכן נראה כי מייסדי מפלגת ש"ס הותירו בידם שיקול דעת נרחב בכל הנוגע לקליטת חבר למפלגה, וכן בכל הנוגע לעריכת מפקד חברים. כמו כן, אכן נראה שבאופן מעשי הותירו הם מקום סמלי בלבד לחברים במפלגה. משכך קובע התקנון, שהוא המצע החוקי להתנהלות מפלגה, אכן לא נראה כי קיימת עילה להתערבות בהקשר זה (ראו והשווה ע"א 2129/19 יניב טוירמן נ' הליכוד תנועה לאומית ליברלית (24.12.19), שם הוזכר כלל אי ההתערבות בהקשר המפלגתי, תוך שהוזכרה הוראת סעיף 16 לחוק המפלגות ממנה עולה כי מפלגה איננה חייבת לבחור את נציגיה לכנסת בהליך דמוקרטי).

27. אלא שכטענת התובעות, על הפרק בהליך כאן לא עומדת דרישה לקיים מפקד, אלא לקבל חברות חדשות למפלגת ש"ס לאו דווקא במסגרת מפקד, ותשובת מפלגת ש"ס לכך היא שבמפלגה אין חברים.

28. אף בנסיבות המתאימות אפשר שתחול הוראת סעיף 4 (ה) המסמיך את הנהלת המפלגה לסרב לקבל למפלגה חבר חדש, לא נראה שקיימת הוראה בתקנון המסמיכה את מפלגת ש"ס להימנע כליל מקבלת חברים לשורותיה, כפי שנוהגת המפלגה כעת. אין לפרש את הוראת סעיף 4 (ה) ככזו המאפשרת סירוב גורף לקבלת חברים כלשהם למפלגה. פרשנות כזו מרוקנת מתוכן את הוראת סעיף 4 (א) לתקנון הקובעת את הכלל כי על פיו:

> "למפלגה יתקבל כל יהודי אזרח ישראל שומר תורה ומצוות, מבן י"ח ומעלה, המכיר ומזדהה עם מטרות המפלגה ושאיפותיה ומתחייב על פי הצהרה בכתב שתנוסח בטופס שיקבע ע"י הנהלת המפלגה ו/או מי מטעמה, לקבל על עצמו מרות מועצת חכמי התורה ואת משמעת המפלגה ולציית להחלטותיהן בכל ענין, לרבות בעניינים הקשורים לחינוך והמשלם את דמי החבר בדרך שתקבע על ידי מוסדות המפלגה".

29. דא עקא, בשלב זה, בפועל, משלא פעלה הנהלת המפלגה כאמור בסעיף 4 לתקנון ש"ס, לא קיימת אפשרות בפועל להיעשות לחבר המפלגה. כך עולה מלשון התקנה. בהתאם, בשלב זה, אין מקום שבית המשפט ייכנס בנעלי הנהלת המפלגה, ויורה על נוסח ההצהרה ועל קבלת התובעות כחברות במפלגה או על פטור מנוסח זה. לא הוצג נימוק המצדיק לנהוג בניגוד להוראות התקנון לקבלת חברים ללא הצהרה, או לניסוח הצהרה שלא בידי הנהלת המפלגה.

עם זאת, תחת קבלת התובעות כחברות המפלגה, יש להורות למוסדות המפלגה להשלים את הדברים, על מנת לאפשר לתובעות לפעול כדי לקבל את מבוקשן.

בהקשר זה יוער כי אף שבכתב התביעה בהליך שלפניי לא עתרו התובעות לסעד זה במפורש, הרי מדובר בסעד הגלום למעשה בסעד שהתבקש לקבלת הנתבעות כחברות, בבחינת "בכלל מאתיים מנה" – התובעות דורשות להתקבל כחברות; משהמכשול לכך הוא הימנעות הנהלת

המפלגה מלפעול באופן שיאפשר להן זאת, אזיי אף אם יימנע בית המשפט מלהיכנס בנעלי הנהלת המפלגה כדי לקבלן כחברות, אין מניעה ליתן סעד מוגבל יותר, הגלום בסעד המבוקש, ולהורות על הסרת המכשול בידי הנהלת המפלגה עצמה, בהתאם להוראות התקנון, וליצירת התנאים להגשת מועמדות לחברות. בהתאם כך אני מורה.

האם נחוץ עדכון התקנון עם פטירת הרב עובדיה יוסף ז"ל?

30. אשר לבקשה להורות למועצת חכמי התורה לנקוט במהלך לעדכון תקנון המפלגה, משזה נוקב בשמו של הרב עובדיה יוסף כנשיא המועצה ולאחר פטירתו טעון הדבר השלמה– לא ברור כיצד בקשה זו נוגעת לסוגיית החברות במפלגת ש"ס, מקום שחברות במפלגה איננה מקנה כל זכות של ממש בניהול המפלגה, ואין היא רלבנטית לסמכות לעדכון התקנון. סמכות זו הוענקה בתקנון ל"נשיא מועצת חכמי התורה ו/או לחברי מועצת החכמים..." (סעיף 48 לתקנון).

31. לגוף הטענה: פרשנותו של התקנון ככזה המותיר ריק ניהולי במפלגת ש"ס לאחר פטירת הרב עובדיה יוסף ז"ל איננה מסתברת ואינני מקבלת אותה. אכן התקנון מורה כי הרב עובדיה יוסף הוא נשיא מועצת חכמי התורה. אך אין משמע מכך כי כיום, לאחר מלואת אריכות ימיו של הרב עובדיה יוסף, לא ניתן למנות נשיא למועצת חכמי התורה. כפי שצוין, מועצת חכמי התורה, שהיא הגוף העליון במפלגת ש"ס לפי תקנונה, בחרה פה אחד בנשיא. משעה שכך נעשה, סמכויות נשיא מועצת חכמי התורה מסורות לאותו אדם ולא נותר חלל המצדיק תיקון התקנון.

32. אשר על כן, התביעה מתקבלת בחלקה כך שמורה אני לנתבעת להקים את התנאים הנחוצים לקבלת חברים וחברות לשורותיה בהתאם לסעיף 4 לתקנונה. בכל הנוגע לקבלת התובעות עצמן למפלגה עתה - התביעה נדחית.

נוכח התוצאה לעיל, תישא הנתבעת בהוצאות התובעות בסך 10,000 ₪ בלבד.

ניתן היום, ד' טבת תשפ"ו, 24 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.

24 דצמבר 2025

ת"א 31083-08-22 מרי ואח' נ' ש"ס – התאחדות הספרדים העולמית שומרי תורה

תמר בזק רפפורט, שופטת
סגנית הנשיא